

Láhev napůl je dopitá
na stole hrob mrtvých těl nedopalků
Láska věc je tak nejistá
jak hlava na popravním špalku
Tak třeba výheň tvých plamenných vět
už tak nehoří a co víc - přestává hřát

Kam se ty plameny jen vytrácí
Vždycky je těžký říct čí je to vina
Kdo tě však zlaťáky dnes uplácí
zítra může být tím kdo tě stíná
To pak se v žáru těch plamenných vět
v popel proměníš taky ty - jako dnes já

Stačí se v zemi tvých slabých míst do toho dát
Co bude k mání vzít a vydrancovat
v zemi tvých slabých míst
Pomalu plížít se podél zdi, ve tmě přikrytou tvář
ve tmě přikrytou tvář
Všecko co třpytí se můžeš mít,
dokud bude co brát
dokud bude co brát
Jenže copak až k ránu práh
věřitelé zlostně překročí ?
Poznáš, že se tvý kolo
šťěstí netočí